

Motion till riksdagen

1989/90:Jo411

av Carl Frick (mp)

Svartlistning av vätterrödingen

Bakgrund

Tack vare mätningar av Greenpeace har allmänheten uppmärksamats på att den läckra vätterrödingen tyvärr innehåller mycket höga halter av dioxiner. Man har mätt upp till 80 pg (pikogram) dioxiner (Eadon) per gram fisk. Detta är extremt höga halter och innebär att rödingen är otjänlig som människoföda om man vill följa de rekommendationer som Världshälsoorganisationen (WHO) har utfärdat.

Det innebär att det högsta dagliga intaget av dioxiner är 1–5 pg per kilo kroppsvikt. När man gör bedömningar av vad man kan äta måste man också beakta att röding inte är den enda dioxinkällan i vårt samhälle. Naturvårdsverkets Dioxinarbetsgrupp har konstaterat att vi alla bara genom olika former av mjölkfett får i oss upp till 20 pg per dag i genomsnitt.

Det är också så att dioxinerna är fettlösliga och att de har långa biologiska halveringstider och det innebär att de lagras i fettvävnader och kan frigöras från depåerna. Detta är klart tydligt vid amning när det visar sig att de späda barnen från början får i sig mycket stora mängder dioxiner. Vi förgiftar med andra ord våra barn.

För att vätterröding skall kunna vara garanterat ätlig för alla utan begränsningar måste dioxinhalterna i rödingen ner under 5 pg per gram fisk.

Så länge det inte är så måste vätterrödingen vara svartlistad och de som har sin bärning från fiske av röding i Vättern måste hållas ekonomiskt skadeslösa av den part som förorenar. Den stora nu kända dioxinkällan i Vättern är Aspa Bruk med sin klorblekning av pappersmassa och det är då naturligt att det är ägarna av Aspa Bruk som ekonomiskt måste kompensera rödingfiskarna. Det ideella skadestånd som konsumenterna borde ha rätt att utkräva för förlorade njutningar och oro kan inte värdesättas och därför inte ges ett underlag för utbetalande av skadestånd.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att vätterröding svartlistas till dess de genomsnittliga värdena för dioxiner i rödingen håller sig under 5 pg dioxin (Eadon) per gram fisk,

2. att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att fiskarna av röding runt Vättern skall hållas ekonomiskt skadeslösa av förorenaren och att underlaget för beräkningen skall vara de normala fångsterna som har rapporterats de senaste åren.

Mot. 1989/90
Jo411

Stockholm den 22 januari 1990

Carl Frick (mp)